

deskattelovens § 24. Hvis de fradrag, som det faste lønmodtagerfradrag tilsigter at træde i stedet for, tilsammen udgør et større beløb end lønmodtagerfradraget, kan dette større beløb fradrages, jfr. kildeskattelovens § 25.

Ophævelsen af det faste lønmodtagerfradrag bevirker, at lønmodtagergrupper med små udgifter ikke længere får overdækning via dette fradrag, idet kun de dokumenterede udgifter eller de af ligningsrådet anviste standardsatser efter § 9, stk. 4, kan fradrages, og kun i det omfang det samlede beløb overstiger 3.000 kr. Bundgrænsen for fradragsret omfatter dog som nævnt i bemærkningerne til § 1, nr. 1, ikke fradrag for befordringsudgifter, faglige kontingenter og A-kassebidrag.

Administrativt vil der som følge af ophævelsen af kildeskattelovens §§ 24 og 25 ske en forenkling, idet det ikke længere vil være nødvendigt dels at opgøre beregningsgrundlaget for det faste lønmodtagerfradrag, dels at udskille de udgifter, som kan fradrages ved siden af det faste lønmodtagerfradrag.

Ophævelse af de specielle regler om indkomstopgørelse og skatteberegning for ægtefæller

Efter de gældende regler opdeles ægtefællers indkomst i henholdsvis arbejdsindkomst og formueindkomst. For den ægtefælle, der har den største arbejdsindkomst, beregnes skatten på sædvanlig måde af den samlede skattepligtige indkomst, dvs. summen af dennes arbejdsindkomst og formueindkomst. For ægtefællen med den laveste arbejdsindkomst beregnes skatten af arbejdsindkomsten på sædvanlig måde, medens skatten af formueindkomsten beregnes på toppen af den anden ægtefælles skattepligtige indkomst. Herved opnås, at ægtefællerne ikke kan nedbringe deres skat ved at placere deres formueindkomster hos ægtefællen med den laveste marginalsat. Er formueindkomsten negativ, kan man på den anden side opnå, at skattebesparelsen ved denne beregning er størst.

Skattereformens opdeling af den skattepligtige indkomst i henholdsvis personlig indkomst og kapitalindkomst svarer stort set til opdelingen mellem arbejdsindkomst og formueindkomst. Da ægtefællernes samlede skattetilsvær ikke påvirkes af fordelingen af kapitalindkomst mellem ægtefællerne, er det ikke længere nødvendigt at opretholde de specielle regler i kildeskattelovens § 26 og § 35 A om ægtefællers indkomstopgørelse og skatteberegning.

Over- eller underskud af virksomhed, i hvis drift ingen af ægtefællerne deltager aktivt (kommanditistanparter m.v.) medregnes ved opgørelsen af almindelig indkomst og personlig indkomst for den ægtefælle, der har rådighed over virksomheden.

Ægtefællerne har således en vis mulighed for at opnå en samlet skattebesparelse ved at lade over-skudsgivende passiv virksomhed overgå fra en ægtefælle med høj personlig indkomst til en ægtefælle med en lav personlig indkomst eller ved at lade en underskudsgivende passiv virksomhed overgå fra en ægtefælle med lav personlig indkomst til en ægtefælle med høj personlig indkomst.

Overdrages en passiv virksomhed fra den ene ægtefælle til den anden, medregnes virksomhedens over- eller underskud dog normalt i den første ægtefælles indkomstopgørelse.

Det er som et led i skattereformens overgangsordning for kapitalindkomst fundet nødvendigt at opretholde principperne fra de gældende regler for den overskydende kapitalindkomst (dvs. den del af kapitalindkomsten, der som led i overgangsordningen medregnes til den personlige indkomst), således at ægtefællen med den mindste personlige indkomst får sin overskydende kapitalindkomst beskattet på toppen af den anden ægtefælles personlige indkomst, jfr. personsattelovens § 23, stk. 3-4.

Til nr. 3

§ 24 A i lovforslaget svarer til bestemmelsen i kildeskattelovens § 26, stk. 7, dog således at den angår kapitalindkomst i stedet for formueindkomst. Herefter skal kapitalindkomst medregnes ved opgørelsen af skattepligtig almindelig indkomst og af kapitalindkomst hos den af ægtefællerne, der efter ægteskabslovgivningen har rådighed over kapitalgodet. Kapitalindkomst vedrørende en erhvervsvirksomhed, der drives af en af ægtefællerne eller af begge i forening, behandles dog efter § 25 A.

Efter de gældende regler beskattes indkomst fra en erhvervsvirksomhed hos den ægtefælle, der driver eller i overvejende grad driver virksomheden, jfr. kildeskattelovens § 26, stk. 5, og § 37 A, stk. 1. Deltager begge ægtefæller i driften, kan de dog efter kildeskattelovens § 37 A under visse betingelser anmode om, at indtil 50 pct., for indkomståret 1986 dog højst 114.900 kr., af virksomhedens overskud overføres til den anden ægtefælles indkomst.

§ 25 A i lovforslaget svarer til kildeskattelovens § 26, stk. 5, og § 37 A. Der er dog i § 25 A, stk. 2, indsat en ny bestemmelse, hvorefter beregnet kapi-